

Oskar Thune 1907-1987

Oskar vokste opp på småbruket Thune med Brattsveen som nærmeste nabo. Det var ganske naturlig at han søkte seg mot en tilværelse på et gardsbruk som han kunne eie og drive selv. Han var godt kjent på Askimhaugen med de paddeflate jordene på begge sider av Vesleelva.

Den store låven på Midtslåtten med bruket Brobakken til venstre. Bilde 1966 ved Widerøe

Oppland Arbeiderblad 14.02.1935

Oppland Arbeiderblad 14.12.1935

Dette hadde blitt oppkjøpt av O. Mustad & Søn mellom 1900 og 1910. Formålet var å skaffe forgrunnlag til besetningen i Brusveen. Melk- og kjøttprodukter fra dette var forbeholdt salg til Mustads ansatte. I et avisoppslag i 1922 fortelles om streik blant arbeiderne ved Mustads gardsbruk Brusveen og Askimhaugen. Blant annet skal 700 lass med høy gjenstå å kjøre inn, så det var tale om store mengder. På Midtslåtten var det satt opp en stor låve for å lagre høyet.

På 1930-tallet endret Mustad sin virksomhet slik at behovet for å drive egne gardsbruk ble redusert. De solgte

derfor Askimhaugen med 500 mål dyrket og noe skog til Vardal kommune. Kommunen solgte i sin tur dette videre til omkringliggende bruk. Selv om Oskar Thune ikke var blant dem som allerede hadde et bruk fikk han i 1938 kjøpt parsellen Midtslåtten med den store låven. I 1943 kjøpte han av Mathias Børresen småbruket Brobakken på andre siden av riksvegen og 1944 90 mål skog fra Østre Skjerven.

Vardal kjøper Askimshaugen.

*Kjøpesummen beløper sig til 75 000 kr.
pluss omkostninger.*

De 500 mål dyrket jord skal benyttes til utvidelse av for små bruk.

Herredstyret nedsatte i forrige møte en komite til å underhandle med firmaet O. Mustad & Søn om kjøp av Askimshaugen. Eiendommen, som ligger inntil Odneschaussen, består av 500 mål dyrket mark, 50 mål kulturbeite og endel skog.

Kommunens representanter, Johs. Odnessveen, Gunnar Thorud og Johan Aalstad, var blitt enige med eierne om en pris av 75 000 kroner. Hertil kommer endel omkostninger, så det hele blir vel 79 000 kroner. Det er opsatt forslag til kontrakt.

Saken kom fore i herredstyret igår.

Thorud uttalte at dette var en god handel som kommunen bør vedta. Det er uten tvil ikke vanskelig å skaffe private kjøpere til denne verdifulle eiendom. Nu man leter med lys og lykt etter jord, kan ikke kommunen la en slik anledning gå fra sig.

Ludv. Skjerven spurte om komiteen ikke samtidig hadde sett på nedre Skjervensmarka som ligger like inntil og som vilde være bra å ha ved siden av denne eiendom.

Odnessveen trodde ikke Skjervenmarka er skikket til småbruk. Dertil er den for ulendt og stygg. For øvrig vilde han anbefale handelen på det beste. Etter talerers mening vilde Askimhaugen være best skikket som tilskotts jord til for små bruk som det er mange av omkring eiendommen.

Edv. Karlsen hadde visse betenkeligheter, bl. a. med hensyn til hvordan man skal avhende jorden. Hvordan er den økonomiske stilling hos de småbrukere som i tilfelle skal overta denne jorden? Har de evnen til først å anskaffe jorden og siden gå til utvidelse av sine uthus?

Thorud gjorde opmerksom på at der på eiendommen står en svær

låvebygning som iallfall foreløbig kan ta avlingen.

Ordføreren vilde ikke si hverken fra eller til. Han hadde dog sine betenkeligheter med dekningsmåten. Etter kontrakten skal pengene ut på forholdsvis kort tid.

Odnessveen var ikke redd for at kommunen ikke kunde reise de nødvendige midler. Det kan allerede ved overtagelsen selges adskillig både tømmer og høi, og eieren vil sikkert ikke skape vanskeligheter i så måte.

Efter forslag av Karlsen tok arbeiderpartiet gruppemøte på spørsmålet. Ordføreren meddelte etterpå at man vilde stemme for kjøp på betingelse av at saken blir godkjent av myndighetene. — Det vedtokes enstemmig å gå til kjøp.

Komiteen fikk bemyndigelse til å arbeide videre med de formelle ting.

Oppland Arbeiderblad 20.07.1937

Oskar bodde hjemme på Thune inntil han giftet seg i 1942. Bruden var **Klara Myhrby, (1908-1978)**. Hun var datter av Gunhild og Mathias Myhrby, småbrukere på Myhrby i Vardal. Klaras søster Olga, (1891-1959) hadde i 1918 giftet seg med Paul Bråthen fra Gran. Han var onkel til Leonard Wøien som var far til Ingrid Thune. Klara og Oskar fikk to barn, Aud Berit, f. 1942 og Paul, f. 1945.

Utparselleringen av Askimshaugen godkjent.

Justisdepartementet har meddelt approbasjon på Vardal herredstyes vedtak om å selge fire parseller av kommunens eiendom Midtslåtten (Askimshaugen) til Oskar Thune, Johan Johansen, Johan Østvold og Klarin Slåttum for henholdsvis 15 000, 4050, 2600 og 6100 kroner.

Oppland Arbeiderblad 22.10.1938

Planteskolen i Vardal

715 000 planter priklet ut.

Oppland skogselskaps planteskole på Skogly ved Gjøvik er som kjent flyttet til Midtslåtten i Vardal. Plan-tebestanden på Skogly er nå avviklet, og det er solgt 349 370 planter i fjor. Beholdningen av 2-årig gran og 1-årig furu er tatt opp og priklet ut i den nye planteskole. Arealet her er på 10 mål. Det er priklet ut 640 250 å-års gran og 74 675 1-års furu, videre sådd 49 senger gran og 2 senger furu. En har ikke vært heldig med såningene, men derimot står plantningene pent, opplyses i Skogselskapets årsberetning.

Oppland Arbeiderblad 19.04.1947

OPPLAND SKOGSELSKAPS PLANTESKOLE

trenger folk for våresesongen både på Midtslåtten i Vardal og på nyanlegget **Diseth, Biri.**

Skriftlig henvendelse til **Oppland Skogselskap, Gjøvik, innen 10/4 fk.**

Oppland Arbeiderblad 27.03.1953

Slik Klara og Oskar bodde var de midt i trafikken på riksvegen. Oskar var til stadighet på farten, først med hesteskys, senere med traktor, i ærend til Hunndalen. Alle kjente Oskar. Da han hadde kjøpt Midtslåtten satte han med straks i gang med vedproduksjon. Han averterte ved til salgs, fritt levert på Nygard stasjon. Veden ble dels kjøpt inn, dels tatt fra egen skog. I 1946 leide Oppland Skogselskap et areal av Midtslåtten til planteskole. Til hvilerom og kontor ble det satt opp et eget hus ved låven. Denne virksomheten varte til midt på 1950-tallet.

Dagens mest aktuelle mann

er kanskje han som kjører ved, og på bildet er det Oskar Thune fra Vardal. Han kjipper fram ved fra Bjugstadskogen og kan fortelle at det mangler ikke på kjøpere. Veden sorteres slik at de grøvste granstokkene går til industri, mens resten, fin tørr lauvved, skal selges på brenselmarkedet. Heldig den som får tak i noe.

Oppland Arbeiderblad 05.01.1963